

[Peter Larsen.]

Venstre kan derfor ikke medvirke til gennemførelse af det foreliggende lovforslag.

Der er imidlertid et andet problem, som jeg gerne vil tage op i denne forbindelse uden i øvrigt at ville lægge op til en debat om lovens principper. Jeg vil blot stille et spørgsmål til den højtærede minister vedrørende den uoverensstemmelse, der er opstået om formuleringen af den meddelelse, som af sygekasserne skal sendes ud til de A-medlemmer, der er kommet over sygekassegrænsen, og som derfor enten kan overflyttes som B-medlemmer eller gå over i en fortsættelsessygekasse. I meddelelsen er det, så vidt jeg har fået oplyst, fremstillet primært, som om medlemmerne kan overflyttes til B-medlemmer, og først i slutningen af meddelelsen nævner man den mulighed, der er for også at blive flyttet over i en fortsættelsessygekasse.

Sygekasserne har jo ifølge loven pligt til at give medlemmer, der kommer over sygekassegrænsen, meddelelse om, hvilke muligheder de har, og da vi reviderede loven, var det netop en aftale, at sygekasserne skulle give en saglig fremstilling af medlemmernes muligheder, medens fortsættelsessygekasserne til gengæld forpligtede sig til at give sygekasserne meddelelse om, hvilke af deres medlemmer der kom under grænsen. Derfor er det lidt mærkeligt, hvis sygekasserne ikke overholder en sådan aftale, men forsøger at omgå den.

Når forholdet er sådan, at de ikke udarbejder en meddelelse således, at dens saglige indhold er uangribeligt, er der ikke andet at gøre end at rejse sagen.

Jeg synes, at denne sag bedst kunne løses ved, at den højtærede socialminister her og nu siger, hvordan denne meddelelse skal formes, således at sygekasser og fortsættelsessygekasser for fremtiden ikke behøver at spille mere tid ved møder og forhandlinger om disse meddelelsers formulering.

Jeg håber, at den højtærede socialminister vil give et svar på dette spørgsmål.

Ninn-Hansen: Såvel socialministeren som de foregående ordførere har afvist lovforslaget, og jeg kan give tilslutning til denne afvisning. Jeg kan også give tilslutning til det ærede medlem hr. Niels Mørks bemærk-

ninger om, at sygeforsikringsloven ikke er fuldkommen. Den opfattelse har vi også, som det ærede medlem ved. Den ville måske være mindre ufuldkommen, hvis sygekasserne administrerede den lidt anderledes, så vi ikke kom ud for tilfælde som dem, det ærede medlem hr. Peter Larsen nævnte.

Forslagsstillerne har som begrundelse for deres lovforslag henvist til, at tjenestemænd og funktionærer har en ordning vedrørende aflønning under sygdom, der er bedre end den, andre har. Ja, der er en forskel, og det skal der også være. Det ligger i hele tjenestemandsbegrebet, i tjenestemandsstatus, at tjenestemændene skal have løn under sygdom; og i den særlige funktionærlovgivning, vi har, hører det til de goder, der er indeholdt i den på grund af den nærmere tilknytning til virksomheden, at funktionærerne i modsætning til andre skal have fuld løn under sygdom. Jeg forstod ikke helt, hvad det ærede medlem hr. Niels Mørk mente med at sige, at ikke alle funktionærer har de rettigheder, der er indeholdt i loven, for af den fremgår det jo klart, at de har det.

Det ærede medlem hr. Chr. Madsen ved jo, at sygelønsordningen har sin oprindelse i overenskomstforhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter. Hvis man nu forhøjer på dette område, hvad så med tjenestemændene og funktionærerne? Skal de blot affinde sig med, at man udligner en forskel, eller er det hensigten stadig væk — da vi må se tilbage på overenskomstforhandlingerne — at den lønforhøjelse, arbejderne dengang fik i form af en forbedret sygelønsordning, skal medføre kompensation til funktionærer og tjenestemænd? Efter min opfattelse kan man ikke foretage lønforhøjelser af den ene eller den anden art til de grupper, der er nævnt i lovforslaget, uden samtidig at gennemføre forbedringer for tjenestemænd og funktionærer. Det er den linje, man bør følge, når det drejer sig om pensionsordninger, og også den linje, man bør følge her, og jeg går ud fra, at det ærede medlem hr. Niels Mørks bemærkning om det, man ønsker i fremtiden, også må indeholde dette, at de andre grupper, der ser, at der på disse områder finder en vis udjævning sted, må have kompensation i anden form.